

ת"פ 39432/03/20 - מדינת ישראל נגד טל פאלוך

בית המשפט המחוזי בירושלים
לפני כב' השופט אברהם רובין
ת"פ 39432-03-20 מדינת ישראל נ' פאלוך

מדינת ישראל

המאשימה

נגד

טל פאלוך

הנאשם

גזר דין

1. העבירות בהן הורשע הנאשם

נגד הנאשם הוגש כתב אישום מתוקן המחזיק שני אישומים. במסגרת הסדר טיעון הודה הנאשם בעובדות כתב האישום המתוקן והורשע בביצוע מספר עבירות, הכול כפי שיפורט להלן.

על פי האמור באישום הראשון, ביום 5.12.19 ניתנה החלטה במסגרת תיק מ"ת 23105-09-19, לפיה על המשיב לשהות במעצר בית לילי החל מהשעה 20:00 ועד לשעה 07:00.

ביום 31.1.20, יום שישי בלילה, בשעה שההחלטה האמורה עמדה בתוקפה, סמוך לשעה 23:38, נהג הנאשם ברכב באזור הקסטל (להלן - "**הרכב**"), כשבמושב שלצדו ישבה ל.מ. ובמושב האחורי של הרכב ישב ע.מ. באותה עת סייר באזור הקסטל שלושה בלשים בניידת. הבלשים הבחינו ברכב כשהוא מאיץ, מאט ועוצר בפתאומיות לסירוגין. הדבר עורר את חשדם של הבלשים ואלו החלו לנסוע אחרי הרכב. בשעה 23:41 לערך עצרה ניידת הבילוש במקביל לצדו הימני של הרכב במטרה לבדוק את הסיבה לנסיעתו המחשידה. אחד הבלשים ששמו טקלה אנדועלם יצא מהניידת והחל להקיף את הרכב מאחור כדי לגשת לנהג הרכב. בשלב זה ע.מ., שישב במושב האחורי של הרכב, פתח את הדלת והסתכל לעבר הבלשים. בלש נוסף בשם נוגריאן הבחין בע.מ., שהיה מוכר לו מעבודתו כבלש. נוגריאן צעק לעבר ע.מ.: "**תכבו את האוטו**", אולם ע.מ. סגר את דלת הרכב. באותה עת הבלש שמואל יצא מהמושב הקדמי של הניידת, האיר באמצעות פנס לעבר הרכב וצעק: "**משטרה עצור**". אז, החל הנאשם בנסיעה לאחור ובעקבות זאת שמואל ואנדועלם החלו במרדף רגלי אחרי הרכב. הבלש נוגריאן יצא מהניידת וכשראה שהנאשם איננו עוצר הוא נכנס חזרה לניידת, הסתובב והחל במרדף אחרי הנאשם. הנאשם המשיך בנסיעה לאחור מרחק של כ-245 מ' לעבר צומת מרומזה. כאשר הגיע הנאשם לצומת הוא המשיך בנסיעה לאחור ונכנס לצומת. בהיותו בצומת שילב הנאשם להילוך קדמי וחצה את הצומת שעה שדלק רמזור אדום בכיוון נסיעתו. הנאשם החל בנסיעה לכיוון כביש 1, כאשר הבלש נוגריאן המשיך במרדף אחריו בעודו מפעיל את סירנות הרכב וכורז לנאשם לעצור את הרכב. הנאשם נסע לכיוון שכונת הר נוף במהירות גבוהה. בהגיעו לשד' בן גוריון פנה הנאשם ימינה במהירות גבוהה והמשיך לנסוע במהירות גבוהה לכיוון שכונת הר נוף. במהלך נסיעתו נהג הנאשם בפראות, חצה נתיבים ועקף רכבים באופן שסיכן את הסביבה. בהגיעו לירושלים נהג הנאשם בשכונות בעלות אופי חרדי שרכבים אינם נוסעים שם במהלך השבת ותושביהן נוהגים ללכת על הכביש. חרף

זאת הנאשם המשיך בנסיעתו המהירה והפרועה, באופן שגרם להולכי הרגל לרוץ למדרכה כדי להימנע מדריסה. בכל אותה העת המשיך הבלש נוגריאן במרדף אחרי הנאשם. בשעה 23:45 לערך ביקש הבלש נוגריאן כי יוקם מחסום בסוף רחוב רוזנטל בירושלים כדי לעצור את הנאשם. בהמשך לכך העמידו השוטרים יהושוע והבלש אופיר את רכב הביטוח שלהם בצדו האחד של הכביש ואילו שני שוטרים אחרים העמידו את הניידת שלהם במרחק של כ-1.5 מ' רחוק יותר מצדו השני של הכביש, באופן שנוצר מחסום ניידות מדורג שחסם את נתיב נסיעתו של הנאשם. חרף חסימת הכביש המשיך הנאשם בנסיעתו המהירה ופרץ את המחסום בעודו פוגע בחלק האחורי של אחת הניידות. באותה עת עמד אחד השוטרים בין הניידות, ולמרות שהנאשם הבחין בו הוא האיצ את מהירות נסיעתו ונסע היישר לכיוונו, באופן שאילץ את השוטרים לברוח כדי להימנע מפגיעה של הרכב בו. אחר הדברים האלה, המשיך הנאשם בהימלטותו תוך שהוא נוסע נגד כיוון התנועה בכיכר, עד שהוא הגיע לרחוב ללא מוצא, שם הוא יצא מהרכב בלי להרים את בלם היד או לכבות את המנוע, ונמלט לעבר שיחים שהיו בסמוך למקום. לאחר סריקה שביצעו השוטרים במקום נעצר הנאשם בעודו מסתתר במחסן נטוש באזור. בעקבות מעשיו של הנאשם נגרם לאחת הניידות שבמחסום נזק של שפשוף בפגוש האחורי. בנוסף, נגרם נזק לרכב בו נהג הנאשם, בדמות מכה על הפח ושפשוף צבע.

בגין מעשים אלו הורשע הנאשם בעבירות שלהלן: סיכון חיי אדם במזיד בנתיב תחבורה - עבירה לפי סעיף 332(2) לחוק העונשין, תשל"ז-1977; הפרת הוראה חוקית - עבירה לפי סעיף 287 לחוק; והפרעה לשוטרים בשעת מילוי תפקידו - עבירה לפי סעיף 275 לחוק.

כאמור באישום השני, ביום 7.5.20, דהיינו כשלושה חודשים לאחר האירוע המתואר באישום הראשון, הורה בית המשפט המחוזי בירושלים במסגרת תיק מ"ת 39466-03-20, הקשור לתיק שלפניי, כי הנאשם ישהה במעצר בית מלא בבית הוריו ביישוב נוקדים עם אפשרות לצאת ללימודים בבית-הספר. כמו כן, התיר בית המשפט לנאשם לבצע שעות שירות לתועלת הציבור, שנגזרו עליו בתיק אחר, ביישוב נוקדים בין השעות 18:00 ל-23:00. ביום 25.12.20, בניגוד להחלטות בית המשפט האמורות, יצא הנאשם מביתו שביישוב נוקדים ונסע לירושלים, שם הוא פגש שניים מחבריו - אדיר ואורי. בשלב מסוים אדיר מסר את רכבו לנאשם ולאורי, ואלו נסעו ברכב במטרה לרכוש סיגריות. בשעה 02:40 לערך נהג הנאשם ברכב האמור כשלצדו אורי בשכונת גילה בירושלים. הנאשם הבחין בניידת משטרה שעברה במקום והחל בנסיעה מהירה לתוך מגרש חניה ברחוב בניסיון לחמוק מהניידת. הניידת התקדמה לעבר היציאה ממגרש החניה וחסמה אותה. אז, החל הנאשם בנסיעה אחורה במהירות בתוך מגרש החניה, בניסיון להימלט מהשוטרים, זאת תוך שהוא מתנגש בעצמה במספר כלי רכב שחנו במגרש החניה וגורם לחלקם פגיעות פח.

בגין מעשים אלו הורשע הנאשם על יסוד הודאתו בביצוע העבירות שלהלן: הפרת הוראה חוקית - עבירה לפי סעיף 287(א) לחוק העונשין; חבלה במזיד ברכב - עבירה לפי סעיף 413 לחוק; נהיגה בקלות ראש - עבירה לפי סעיף 62(2) לפקודת התעבורה [נוסח חדש].

2. תסקירי שירות המבחן

בתחילת ההליך שלפניי היה הנאשם עצור בגין האישום הראשון, מיום 31.1.20 ועד ליום 5.2.20. בעקבות הגשת האישום השני היה הנאשם עצור, שוב, מיום 25.12.20 ועד ליום 9.2.21, ולאחר מכן הוא נעצר בפיקוח אלקטרוני עד ליום 12.7.21. מאז שהה הנאשם במעצר בית מלא ולאחר מכן במעצר בית חלקי. במהלך התקופה האמורה עמד הנאשם בקשר עם שירות המבחן.

ביום 19.12.21 הוגש תסקיר בעניינו של הנאשם. בתסקיר תוארו נסיבות חייו של הנאשם. הנאשם היה בן 19 בעת עריכת התסקיר, בזוגיות מזה כ-3 שנים, וטרם מעצרו הוא התגורר בבית הוריו. עובר לעריכת התסקיר הנאשם למד בתיכון במטרה להשלים 12 שנות לימוד ולקבל תעודת בגרות ותעודת הנדסאי חשמל. לאורך השנים התקשה הנאשם במסגרות לימודיות. בשלב מסוים, בהיותו בן 15, הוא החל את מעורבותו השולית. שירות המבחן ציין כי בשיחותיו עם הנאשם נמנע הנאשם מלהרחיב בנוגע להיבטים השליליים והמורכבויות שעלו בחייו. בשיחותיו עם שירות המבחן הנאשם הביע שאיפות נורמטיביות לעתיד - סיום לימודים בהצלחה, גיוס לצה"ל, נישואין והשתלבות בעבודה עם אביו.

לחובת הנאשם הרשעה קודמת בגין עבירות של החזקת אגרופן או סכין שלא כדין, פציעה כשהעברין מזוין, השגת גבול פלילית, והחזקה ושימוש בסמים לצריכה עצמית. בגין עבירות אלו נדון הנאשם לצו מבחן ולשל"צ.

בהתייחס לעבירות הנדונות בהליך שלפני טען הנאשם בפני שירות המבחן כי הוא פעל באופן אוטומטי מתוך סערת נפש בה הוא היה נתון. לגבי העבירות המתוארות באישום השני טען הנאשם, כי שוכנע על-ידי חבריו להפר את תנאי מעצר הבית וכשהבין שהבלשים בעקבותיו הוא נתקף תחושה של לחץ ולכן החל להימלט מפניהם. שירות המבחן התרשם כי העבירות בוצעו שעה שהנאשם היה שרוי בחוסר איזון רגשי ובלחץ, דבר שגרם לו להתנהל באופן משולח רסן ופורץ גבול. שירות המבחן התרשם כי הנאשם התקשה לעמוד על חומרת העבירות שביצע והשלכותיהן.

מבחינה טיפולית ציין שירות המבחן כי עוד לפני שביצע את העבירות מושא כתב האישום הנוכחי שולב הנאשם בסדנת חוק ומשפט, שם הוא שיתף פעולה באופן מלא. בהמשך לכך נבנתה עבור הנאשם תכנית שיקומית אשר נקטעה עם מעצרו הנוכחי.

שירות המבחן התרשם מחד שהנאשם מעוניין לשקם את חייו, ומאידך שיש פער בין שאיפותיו של הנאשם לבין יכולותיו. שירות המבחן סבר כי הנאשם זקוק לסיוע חיצוני שיחדד את הגבולות עבורו, ויקנה לו כלים להתמודדות מסתגלת בעתיד. לפיכך המליץ שירות המבחן כי בית המשפט ידחה את גזירת עונשו של הנאשם למשך חודשיים, בהם יעמיק הנאשם את הקשר עם שירות המבחן.

בית המשפט אימץ את המלצת שירות המבחן, וביום 13.3.22 דיווח שירות המבחן כי נבנתה עבור הנאשם תכנית טיפול אמבולטורית הכוללת טיפול פסיכולוגי והשתתפות בקבוצה ייעודית לצעירים.

ביום 14.6.22 הוגש תסקיר נוסף בעניינו של הנאשם, בו דווח כי הנאשם משתף פעולה במפגשים הקבוצתיים. כמו כן דווח, כי הנאשם הודיע שהוא עומד להיות אב בקרוב, וכי הוא מתכוון להינשא לארוסתו. הנאשם דיווח לשירות המבחן כי הוא ממשיך בלימודיו ואף עובד לעיתים רחוקות. לאור האמור המליץ שירות המבחן על דחייה נוספת במתן גזר הדין, ובית המשפט נעתר להמלצה.

ביום 22.9.22 הוגש תסקיר נוסף בעניינו של הנאשם, בו דווח כי הנאשם משתף פעולה באופן מלא במסגרת המפגשים הקבוצתיים. שירות המבחן דיווח כי בינתיים הנאשם נישא, נולדה לו בת, והוא החל לרצות עבודות שירות בתיק אחר. שירות המבחן התרשם כי הנאשם מצליח לבטא יציבות במישורי חייו, וכי הוא שואב מהמפגשים הקבוצתיים כוח להתנהלות תקינה. שירות המבחן ציין, כי הנאשם מהווה דמות דומיננטית וחיובית במפגשים הקבוצתיים. הנאשם הביע בפני שירות המבחן אחריות מלאה וחרטה על מעשיו, והוא הוסיף לבטא שאיפות נורמטיביות לעתיד, וכן נכונות להמשך הטיפול במסגרת שירות המבחן. לאור זאת המליץ שירות המבחן כי בית המשפט יגזור על הנאשם עונש של מאסר לריצוי בעבודות שירות בתוספת מאסר מותנה וצו מבחן למשך שנה.

ביום 29.12.22 היה אמור להתקיים דיון לשמיעת הטיעונים לעונש בעניינו של הנאשם, אלא שדיון זה נדחה בשל מחלתו של הנאשם. לקראת הדיון הנדחה הוגש תסקיר מעדכן, ואחרון, מיום 17.4.23. בתסקיר זה דווח כי הנאשם סיים בהצלחה את השתתפותו בקבוצה הטיפולית. מנחי הקבוצה התרשמו שעל אף השינויים המהותיים שחלו בחייו של הנאשם לאחר שהוא נישא ולאחר שנולדה בתו, הוא הצליח לשמור על יציבות במישורי חיי השונים תוך שהוא נעזר לשם כך בקבוצה הטיפולית. בפגישתו האחרונה עם שירות המבחן שב הנאשם ונטל אחריות מלאה על מעשיו תוך הבעת חרטה עליהם, ותוך שהפגין מודעות לחומרת מעשיו ולהשלכותיהם. שירות המבחן סבור כי ניכר שהנאשם הצליח לרכוש כלים להתמודדות עם קשייו ולצורך הבנה של חומרת העבירות שביצע. לנוכח העובדה שבמהלך הדחייה הנאשם סיים בהצלחה את השתתפותו בקבוצה הטיפולית ציין שירות המבחן בתסקיר האחרון, שאין צורך עוד בהטלת צו מבחן על הנאשם. שירות המבחן חזר על המלצתו לפיה ראוי להטיל על הנאשם עונש של מאסר לריצוי בעבודות שירות וכן עונש מאסר מותנה.

3. ראיות וטיעוני המאשימה לעונש

המאשימה הגישה כראיות לעניין העונש את רישומו הפלילי של הנאשם (תע/1), וכן את רישומו הפלילי בתחום התעבורה (תע/2).

מהרישום הפלילי עולה, כי ביום 12.6.22 הורשע הנאשם בבית משפט לנוער בעבירות של החזקה ושימוש בסמים שלא לצריכה עצמית, ותקיפה הגורמת חבלה של ממש. העבירות בוצעו בחודשים יוני ואוגוסט 2019. בגין עבירות אלו נגזר על הנאשם עונש של מאסר לריצוי בעבודות שירות לתקופה של חודשיים וכן עונש של מאסר על תנאי. כמו כן הופעל במצטבר עונש מאסר על תנאי לתקופה של שבועיים, במצטבר, לריצוי בעבודות שירות. בנוסף הורשע הנאשם ביום 16.4.19 בשתי עבירות של החזקת סכין, וכן בעבירות של פציעה כשהעבריין מזוין, השגת גבול פלילי והחזקה ושימוש בסמים שלא לצריכה עצמית. בגין עבירות אלו נגזרו על הנאשם עונשי מאסר על תנאי.

מהרישום הפלילי התעבורתי עולה, כי הנאשם הורשע בעבר במספר עבירות תעבורה. ההרשעה היחידה מבין ההרשעות האמורות אשר יש לה חשיבות מסוימת לעניינו היא הרשעה מיום 13.5.18, בעבירה של נהיגה בכיוון ההפוך בכביש חד סטרי.

4. במסגרת טיעוניה לעונש טענה ב"כ המאשימה, כי ראוי לקבוע מתחמי ענישה נפרדים לכל אחד מהאישומים.

ב"כ המאשימה עמדה על כך שמי שעוברים עבירה של סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה בנסיבות של מרדף משטרי, פוגעים קשות בערכים המוגנים של השמירה על משתמשי הדרך, השמירה על שלומם של גורמי אכיפת החוק, והשמירה על הסדר הציבורי ושלטון החוק.

ב"כ המאשימה הפנתה לפסיקה הקובעת כי ראוי להחמיר בענישה במקרים של מרדפים משטריים.

ב"כ המאשימה טענה כי נסיבות ביצוע העבירה במקרה דנא מציבות את מעשיו של הנאשם ברף חומרה גבוה. לעניין זה הפנתה ב"כ המאשימה לעובדה שהנאשם ביצע את העבירות בשעה שהפר צווים של בית משפט שהיו

תלויים ועומדים כנגדו, לעובדה שמדובר במרדף מתמשך שהנאשם יכול היה להפסיקו בכל רגע, ולעובדה שבמהלך הימלטותו מהמשטרה ביצע הנאשם עבירות תעבורה.

לנוכח האמור טענה ב"כ המאשימה, כי בגין האישום הראשון ראוי לקבוע מתחם ענישה אשר ינוע בין 36 ל-60 חודשי מאסר בפועל, וכי בגין האישום השני ראוי לקבוע מתחם ענישה אשר ינוע בין 10 ל-24 חודשי מאסר בפועל. במסגרת הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה הזכירה ב"כ המאשימה, מחד את הודאתו של הנאשם, ומאידך את עברו הפלילי. ב"כ המאשימה טענה כי אין בהשתתפות הנאשם בקבוצה הטיפולית כפי שתואר בתסקירי שירות המבחן כדי להצדיק חריגה לקולא ממתחם העונש ההולם, זאת לנוכח חומרת מעשיו של הנאשם, ולנוכח התנהגותו הפסולה שחזרה על עצמה פעמיים. בסיכומם של דברים טענה ב"כ המאשימה, כי ראוי למקם את עונשו של הנאשם בחלק העליון של השליש התחתון של מתחם העונש ההולם, ולגזור עליו עונש של 4 שנות מאסר בפועל, בצד פסילת רישיון הנהיגה בפועל ועל תנאי.

5. ראיות וטענות הנאשם לעונש

במסגרת הראיות לעונש העיד אביו של הנאשם. האב סיפר על התמיכה שהושיטה משפחת הנאשם לנאשם מאז האירוע נושא האישום הראשון. אביו של הנאשם העיד כי במהלך 3 השנים שחלפו מאז ביצע הנאשם את העבירות חל שינוי לטובה בנאשם. כלשונו של האב: "**אני בתור אבא מרגיש שקיבלתי ילד חדש**". אביו של הנאשם ציין כי הנאשם הפך להיות מעין מדריך בקבוצה הטיפולית שבה הוא השתתף. אביו של הנאשם הביע חשש גדול מהאפשרות שהנאשם יישלח לכלא, זאת לאחר שהנאשם: "**נולד מחדש מבחינת התפיסה והחיים ובת הזוג**". אביו של הנאשם ציין כי הנאשם ניתק את קשריו עם חבריו הישנים.

6. בטיעונו לעונש התמקד ב"כ הנאשם בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה. לטענת ב"כ הנאשם מדובר באירוע שהוא בבחינת מעידה של אדם נורמטיבי בעל יכולת תפקוד תקינה, אשר נטל אחריות מלאה על מעשיו, הביע חרטה כנה, ואף עבר הליך שיקום ארוך, משמעותי ומוצלח ביותר (סעיף 1 לעיקרי הטיעון הכתובים של ב"כ הנאשם). ב"כ הנאשם טען כי יש לתת משקל ראוי להמלצת שירות המבחן, אשר מבוססת על תהליך השיקום המופתי, כלשונו, שעבר הנאשם, ועל השינוי שחל בחייו מאז שהקים משפחה והפך אב לילדה.

ב"כ הנאשם הפנה לכך שהנאשם שהה במשך תקופה ארוכה וממושכת בתנאי מעצר ושחרור שונים ללא הפרות, למעט ההפרה המפורטת באישום השני. ב"כ הנאשם טען כי לנוכח הליך השיקום שעבר הנאשם ראוי לחרוג לקולא ממתחם העונש ההולם.

לעניין מתחם העונש ההולם טען ב"כ הנאשם, כי ראוי לקבוע מתחם אחד לשני האישומים. ב"כ הנאשם הפנה לפסיקה בגדרה נגזרו עונשים קלים יחסית על מי שהורשעו בעבירות דומות לעבירות בהן הורשע הנאשם.

ב"כ הנאשם הוסיף וציין כי הנאשם נתבע וצפוי להיתבע בגין נזקי הרכוש שנגרמו עקב מעשיו. לעניין העבר הפלילי עמד ב"כ הנאשם על כך שבעת ביצוע העבירות הנוכחיות טרם הורשע הנאשם בעבירות שביצע בשנים עברו, כך שבעת ביצוע העבירות הנוכחיות היה הנאשם נעדר עבר פלילי (עמ' 35 לפרוטוקול שורות 17-19). בסיכומם של דברים טען ב"כ הנאשם, כי ראוי לאמץ את המלצת שירות המבחן ולגזור על הנאשם עונש לריצוי

דין והכרעה

7. מתחם העונש ההולם - אירוע אחד או שני אירועים

בנסיבות העניין סבורני כי יש לקבוע מתחם ענישה נפרד לכל אחד מהאישומים. שאלת סיווג האישומים השונים כאירוע אחד או כשני אירועים מוכרעת על יסוד מבחן "הקשר ההדוק", במסגרתו בוחן בית המשפט האם העבירות בוצעו בסמיכות זמנים זו לזו, כחלק מתכנית עבריינית אחת (ע"פ 4910/13 **ג'אבר נ' מ"י** (29.10.14)), אם כי במקרים מתאימים ניתן לקבוע מתחם ענישה אחד גם במצבים שבהם הפעולות העברייניות בוצעו על פני רצף של זמן וכללו מעשים שונים כלפי קרבתות שונים במקומות שונים (ע"פ 2519/14 **אבו קיעאן נ' מ"י** (29.12.14)). במקרה שלפניי לא ניתן לקבוע ששני האירועים הם פרי של תכנית עבריינית אחת. מדובר אמנם במעשים דומים שביצע הנאשם בשני האישומים, ברם המעשים בוצעו בהפרש זמן משמעותי זה מזה, במקומות גיאוגרפיים שונים, ונפגעי העבירה בכל אחד מהמקרים שונים.

8. מתחם העונש ההולם - הערכים המוגנים ומידת הפגיעה בהם

העבירה החמורה ביותר שבה הורשע הנאשם היא העבירה סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה, עבירה שעונשה 20 שנות מאסר. הערכים המוגנים על-ידי עבירה זו עניינם חיי אדם ושלומם של משתמשי הדרך. בענייננו ביצע הנאשם את העבירה תוך ניסיון להימלט מרשויות החוק ותוך סיכון של שוטרים. בכך פגע הנאשם גם בערכים של אכיפת החוק ושל השמירה על שלומם של אוכפי החוק. הנאשם גם ביצע שתי עבירות של הפרה הוראה חוקית. הערך המוגן על-ידי עבירה זו הוא הערך של שלטון החוק וכיבוד צווי בית משפט.

מידת הפגיעה שפגע הנאשם בערכים המוגנים האמורים היא גבוהה. הנאשם הפר פעמיים צווים של בית המשפט. הנאשם ניסה פעמיים להימלט משוטרים, כאשר בפעם אחת הוא סיכן את חיי השוטרים ואת חיי המשתמשים בדרך. במעשיו גם גרם הנאשם לנזקי רכוש.

9. מתחם העונש ההולם - מדיניות הענישה הנוהגת

ככלל, בשל חשיבותם הרבה של הערכים המוגנים על ידי העבירה של סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה ראוי לגזור עונשים חמורים על מי שמורשעים בעבירה זו, בפרט בנסיבות של מרדף משטירתי (ע"פ 4763/17 **ותד נ' מדינת ישראל** (29.1.18); ע"פ 2410/04 **אבולקיעאן נ' מדינת ישראל** (29.12.14); ע"פ 8664/19 **בכר נ' מדינת ישראל** (8.3.20)). בע"פ 5501/20 **ידידיה גאל דור נ' מדינת ישראל** (13.6.21), הדגיש בית המשפט העליון כי מדיניות הענישה הראויה בעבירות שבוצעו אגב מרדף משטירתי, בין אם בסופו של דבר הורשע הנאשם בעבירה של סיכון חיי אדם, בין אם הוא הורשע בעבירה אחרת בעלת חומרה דומה, כגון בעבירה של חבלה בכוונה מחמירה, היא: **"של עונשי מאסר ממושכים, כאשר שיקולי ההרתעה והאינטרס הציבורי שבשמירה על החוק וההגנה על שלמות גופם של מי שאמונים על אכיפתו, מקבלים משנה**

תוקף על פני שיקולי השיקום הפרטניים של הנאשם. בפסק דין זה הפנה בית המשפט לשורה של גזרי דין בהם נגזרו על נאשמים שהורשעו בעבירות כאמור עונשים של 18 עד 48 חודשי מאסר בפועל. דברים דומים נאמרו גם בע"פ 2336/14 **ווערי נ' מדינת ישראל** (10.12.2014), שם נפסק כי רף הענישה שנקבע בעבירות של סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה עומד על 4 שנות מאסר בפועל, והובאו מספר דוגמאות לגזרי דין בהם נגזרו על מי שהורשעו בביצוע עבירות של סיכון חיי אדם עונשים של 34 עד 48 חודשי מאסר. עם זאת הודגש בעניין **ווערי**, כי לא מדובר ברף ענישה שלא ניתן לסטות ממנו בנסיבות מתאימות (שם, בפסקה 9 לפסק הדין, וכן ראו - ע"פ 4626/20 **יצחק גולדשטיין נ' מדינת ישראל** (4.4.21)).

ברוח האמור לעיל הפנתה ב"כ המאשימה בטיעוניה לע"פ 2410/04 **אבו אלקיעאן הנ"ל**, שם נגזרו על המשיב 4 שנות מאסר בפועל, וכן לת"פ 13455-08-21 **מ"י נ' אבו אללטיף** (15.6.22), שם נקבע מתחם עונש הולם שנע בין 2 ל-5 שנות מאסר בפועל.

ב"כ הנאשם הפנה בטיעוניה לפסקי דין בהם נגזרו עונשים קלים יותר.

בת"פ (מחוזי י-ם) 61743-07-14 **מ"י נ' ברזאני** (15.6.16), נגזר על נאשם שהורשע בעבירות של סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה והפקרה לאחר פגיעה, עונש של 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות. יצוין כי פסק דין זה חריג ביותר בנסיבותיו, שכן בית המשפט קבע כי לפחות בחלק מן האירוע פעל אותו נאשם בהתנהגות בלתי נשלטת העולה כדי קרבה לסייג.

בת"פ (מחוזי חיפה) 36691-06-21 (8.3.22), נגזר עונש של 9 חודשי מאסר בפועל על נאשם שנמלט ברכב משוטרים תוך שנהג במהירות מופרזת וביצע עקיפות מסוכנות. גם מקרה זה שונה מהותית מעניינינו כיוון שבאותו מקרה כלל לא יוחסה לנאשם עבירה של סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה.

בת"פ (מחוזי י-ם) 58725-08-18 **מ"י נ' כהן** (2.3.22), נגזר על נאשם שהורשע בעבירה של סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה ובעבירות נוספות, עונש של 9 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות. גם מקרה זה שונה מהותית מהמקרה שלפנינו כיוון שבאותו מקרה הוסכם על הצדדים שהתקיימה בנאשם קרבה לסייג בגין העדר שפיות.

בת"פ (מחוזי מרכז) 12596-01-15 **מ"י נ' פלוני** (22.12.16), נגזר על נאשם אשר הורשע בעבירה של סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה ובעבירה של הפקרה לאחר פגיעה, עונש של 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות. גם מקרה זה עסק בנאשם אשר הוסכם על הצדדים כי מתקיימת בו קרבה לסייג של אי שפיות, ועל כן לא ניתן ללמוד ממנו לעניינינו.

10. מתחם העונש ההולם - הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות

הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות שביצע הנאשם כמפורט באישום הראשון מקנות למעשיו חומרה משמעותית. אכן לא מדובר באירוע מתוכנן, אולם מדובר באירוע מתמשך של מרדף משטרתי אשר החל באזור הקסטל והסתיים באזור שכונת הר נוף בירושלים. לאחר שהחל הנאשם בבריחה ספונטנית מהשוטרים הוא יכול היה להתעשת ולחדול מהבריחה, אלא שהוא בחר להמשיך בהימלטות. במהלך המרדף המשטרתי אחריו ביצע הנאשם עבירות תעבורה אשר כללו כניסה בנסיעה אחורנית לצומת מרומזר וחציית הצומת לאחר מכן באור אדום, נסיעה פראית תוך חציית נתיבים ועקיפת כלי רכב באופן שסיכן את נוסעיהם, נסיעה מהירה שסיכנה הולכי

רגל שנאלצו לנוס על נפשם כדי לא להיפגע, ופריצת מחסום משטרתי תוך פגיעה בניידת ותוך סיכון שלומו של שוטר אשר נאלץ אף הוא להימלט כדי לא להיפגע מהרכב בו נהג הנאשם. נסיבות אלה מקנות חומרה ניכרת למעשיו של הנאשם. הנזק שעלול היה להיגרם כתוצאה ממעשיו של הנאשם הוא נזק גוף חמור, ואפילו נזק קטלני חלילה, למי ממשתמשי הדרך או למי מהשוטרים. יחד עם זאת, ראוי להביא בחשבון כי הלכה למעשה הנזק שנגרם בפועל כתוצאה ממעשיו של הנאשם הוא נזק רכוש בלבד, בהיקף שלא פורט בכתב האישום אך נראה כי איננו מאוד ניכר.

הנאשם נמלט מהשוטרים במטרה שאלו לא יתפסו אותו ויגלו שהוא ביצע עבירה של הפרה הוראה חוקית. עובדה זו מוסיפה נופך של חומרה למעשיו של הנאשם.

יתר הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, כאמור בסעיף 40ט(6)-(11) לחוק העונשין, שביצע הנאשם במסגרת האישום הראשון, אינן רלוונטיות לענייננו.

אשר לנסיבות הקשורות בעבירות שבוצעו במסגרת האישום השני. חומרה מיוחדת יש לייחס לכך שאת העבירות המפורטות באישום השני ביצע הנאשם בשעה שהוא מפר את תנאי השחרור שנקבעו לו בגין העבירות שהוא ביצע במסגרת האישום הראשון. לא די בכך שהנאשם בחר להפר את תנאי השחרור שנקבעו לו, הרי שברגע שהוא חשש שהוא עומד להיתפס על-ידי שוטרים הוא בחר שוב, בדיוק כפי שעשה באישום הראשון, לנוס ברכב מהשוטרים. יחד עם זאת יש להזכיר, כי במסגרת האישום השני לא מיוחסת לנאשם עבירה חמורה של סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה. הנזק שעלול היה להיגרם כתוצאה ממעשיו של הנאשם הוא נזק רכוש, וזה גם הנזק שנגרם בפועל. ניסיון ההימלטות המתואר באישום השני היה קצר יחסית, והוא התרחש כל כולו בתוך מגרש חניה. גם במקרה המתואר באישום השני הסיבה שהביאה את הנאשם לבצע את העבירות היא רצונו להימלט מהמשטרה, דבר שמקנה חומרה מוגברת למעשיו.

11. מתחם העונש ההולם

לנוכח כל האמור אני קובע כי מתחם העונש ההולם בגין העבירות שביצע הנאשם כמתואר באישום הראשון עומד על 24 עד 48 חודשי מאסר בפועל בצירוף ענישה נלווית, וכי מתחם העונש ההולם בגין העבירות אותן ביצע הנאשם כמפורט באישום השני עומד על 8 עד 15 חודשי מאסר בפועל בצירוף ענישה נלווית.

12. העונש המתאים

במסגרת הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה יש לזקוף לזכות הנאשם את העובדה שהוא הודה במיוחס לו ובכך חסך מזמנה של המאשימה ומזמנו של בית המשפט. כמו כן יש לזקוף לזכות הנאשם את נטילת האחריות על מעשיו ואת חרטתו הכנה.

יש לזקוף לזכות הנאשם את העובדה שהוא שיתף פעולה באופן מלא עם שירות המבחן, זאת במשך תקופה ארוכה. כאמור בתסקיר שירות המבחן, במהלך התקופה עבר הנאשם הליך טיפולי משמעותי וחיובי. התרשמות

שירות המבחן היא שחייו של הנאשם עלו על פסים חיוביים, זאת לנוכח ההליך הטיפולי, ובהמשך לנישואיו של הנאשם ולהולדת בתו. יש לציין לחיוב בהקשר זה גם את התמיכה לה זכה הנאשם מאת משפחתו. ב"כ הנאשם טען כי לנוכח ההליך השיקומי שעבר הנאשם ראוי לחרוג ממתחם העונש ההולם. טענה זו תידון בנפרד בהמשך גזר הדין.

לחובת הנאשם יש לזקוף את העובדה שאת העבירות המפורטות באישום הראשון והשני הוא ביצע בשעה שהתנהלו בעניינו הליכים פליליים בנוגע לעבירות שהוא ביצע בתקופה קודמת, כפי שפורט לעיל. אכן הנאשם הורשע בביצוע אותן עבירות רק אחרי שביצע את העבירות נושא כתב האישום שלפניי. ואולם, לא ניתן להתעלם כליל מהעובדה שההליכים המשפטיים שנפתחו נגד הנאשם בגין אותן עבירות קודמות לא הרתיעו אותו מלשוב ולבצע עבירות נוספות. בהקשר זה נזכיר כי את העבירות שמפורטות באישום השני ביצע הנאשם בשעה שכבר נפתח נגדו ההליך הפלילי בגין העבירות המפורטות באישום הראשון.

בקביעת העונש המתאים יש להביא בחשבון לקולה את הזמן שחלף מאז ביצוע העבירות, זמן שברובו נוצל בצורה חיובית על-ידי הנאשם לצורך התהליך השיקומי. יש גם להביא בחשבון שמאז ביצוע העבירות נישא הנאשם והפך לאב. כמו כן יש להביא בחשבון לקולה, כי במהלך התקופה הארוכה שהה הנאשם תחילה במעצר ממש במשך שתי תקופות אשר מסתכמות בחודש וחצי לערך, לאחר מכן במעצר בפיקוח אלקטרוני במשך כחמישה חודשים, ולאחר מכן במשך תקופה ארוכה שהה הנאשם במעצר בית מלא ואחר כך חלקי. במשך רוב התקופה, למעט המקרה המפורט באישום השני, אשר התרחש לפני כשלוש שנים, שמר הנאשם על תנאי השחרור.

13. חריגה ממתחם העונש ההולם משיקולי שיקום

כאמור, ב"כ הנאשם טען בהרחבה כי ראוי לחרוג בעניינו של הנאשם ממתחם העונש ההולם, זאת לנוכח הליך השיקום אותו עבר הנאשם במשך תקופה ארוכה בהצלחה.

סעיף 40ד(א) לחוק העונשין קובע כי בית המשפט רשאי לחרוג ממתחם העונש ההולם מטעמי שיקום, זאת אם מצא: "**כי הנאשם השתקם או כי יש סיכוי של ממש שישתקם**". בע"פ 6637/17 **קרנדל נ' מ"י** (18.4.19), עמד בית המשפט על כך שיש ליישם בזהירות את הוראת סעיף 40ד(א) לחוק העונשין, אם כי הודגש כי יישומה של הוראה זו לא מוגבל לעבירות קלות בלבד. בית המשפט ציין בעניין **קרנדל**, כי חריגה מהמתחם בשל שיקולי שיקום מתאימה במקרים בהם עבר הנאשם תהליך של גמילה, או כאשר יש אינדיקציה אחרת לשינוי עמוק בהתנהגותו ובדרך חשיבתו של הנאשם.

במקרה שלפניי עבר הנאשם תהליך טיפולי ארוך במסגרת שירות המבחן. הנאשם שיתף פעולה באופן מלא עם שירות המבחן. התהליך הטיפולי כלל מפגשים קבוצתיים ופרטניים. על-פי התסקיר שהוגש הנאשם סיים בהצלחה את התהליך הטיפולי. הנאשם שינה את דפוסי חשיבתו והתנהגותו, ורכש כלים אשר יש יסוד לתקווה כי יסייעו לו לשמר את הישגיו של התהליך הטיפולי. כאמור בתסקיר, הנאשם גם הביע חרטה כנה ועמוקה על מעשיו. כל אלו מצדיקים חריגה לקולא ממתחם העונש ההולם. ואולם, לכל אורך התקופה הבהיר בית המשפט לנאשם כי אל לו להניח שאם יעבור תהליך שיקומי בהצלחה אזי משמעות הדבר תהיה שלא יוטל עליו עונש של מאסר בפועל. אשר על כן, לא יכולה להיות בפי הנאשם טענה כלשהי של הסתמכות או ציפייה בהקשר זה, ואכן הנאשם ובא כוחו, בהגינותם, לא טענו להסתמכות או ציפייה כאמור. והנה, בהגיענו לסוף ההליך הפלילי אני סבור שחומרת

מעשיו של הנאשם כפי שהיא נלמדת מהנסיבות הקשורות בביצוע העבירות איננה מאפשרת גזירת עונש שאינו כולל מרכיב של מאסר לריצוי בפועל, זאת חרף הנסיבות לקולה שהובאו לעיל. בגזירת העונש המתאים על בית המשפט לתת משקל לא רק לשיקול של שיקום הנאשם, אלא גם לעקרון ההלימה העומד ביסוד תיקון 113 לחוק העונשין. אשר על כן, העונש שייגזר על הנאשם יחרוג משמעותית לקולא ממתחם העונש ההולם, אך הוא יכלול מרכיב לא זניח של עונש מאסר בפועל, אשר בנסיבות העניין יהיה בו כדי לתת מענה הולם למכלול שיקולי הענישה האחרים. אין לי אלא לקוות כי הכלים שרכש הנאשם במהלך הקשר שלו עם שירות המבחן יסייעו לו גם בתקופת המאסר, ויאפשרו לו להמשיך בדרך החיובית לאחר שישוחרר ממאסר.

14. אשר על כן, אני גוזר על הנאשם את העונשים שלהלן:

א. 14 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו של הנאשם לפי רישומי שב"ס.

ב. 10 חודשי מאסר על תנאי אותם ירצה הנאשם בפועל אם בתוך 3 שנים מיום שחרורו מהכלא הוא יבצע עבירה של סיכון חיי אדם במזיד בנתיב תחבורה או עבירת אלימות נגד הגוף מסוג פשע, ו- 3 חודשי מאסר על תנאי אותם ירצה הנאשם בפועל אם בתוך 3 שנים מיום שחרורו מהכלא הוא יבצע עבירה של הפרת הוראה חוקית או עבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו.

ג. 24 חודשי פסילת רישיון נהיגה בפועל אשר יימנו מהיום.

ד. 12 חודשי פסילת רישיון נהיגה על תנאי אותם ירצה הנאשם בפועל אם בתוך 3 שנים מיום שחרורו מהכלא הוא יבצע עבירה של סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה, ו- 3 חודשי פסילה על תנאי אותם ירצה הנאשם בפועל אם בתוך 3 שנים מיום שחרורו מהכלא הוא יעבור עבירה של נהיגה בקלות ראש.

הנאשם יתייצב לריצוי עונשו בימ"ר ניצן ביום 1.8.23 עד לשעה 09:30, כשברשותו תעודת זהות ועותק מגזר הדין. על הנאשם לתאם את הכניסה למאסר כולל האפשרות למיין מוקדם, עם ענף אבחון ומיין של שב"ס, טלפונים - 074-7831077, 074-7831078, ולהתעדכן באתר האינטרנט של שב"ס ברשימת הציוד הראשוני שניתן להביא בעת ההתייצבות.

ככל שיגיש הנאשם במועד ערעור על גזר הדין אזי יעוכב ביצוע גזר הדין עד לתום הליכי הערעור.

הודע לנאשם על זכותו לערער לבית המשפט העליון בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, ג' סיוון תשפ"ג, 23 מאי 2023, בנוכחות הצדדים.

